

Je podivné období, o čas oddechový prosím vás.
Obloha poztrácí pár slz a chvíli se nespěchá.
Někdy váhám, vkradou se pochyby.
Duši plují soukromí bubáci, ááá.

Něco v mém románu není fiktivní.

Nákupní vozíky, bubáci do sítí chytí nás.
Nikdy je nevidíš, zápach síry cítíš a nedbáš.
I když léčky znáš, snadno tě do pastí lapí.
Vždyť to chceš sám.

O čas oddechový tiše jsem poprosil, váhávám.
Obloha poztrácí pár mincí, pak už nic nespěchá.
Někdy váhám, vplíží se pochyby.
Jestli jsem víc pomohl či ublížil.
Váhávám.

Něco v mém románu fakt není lež.

Nákupní vozíky, bubáci do sítí chytí nás.
Nikdy je nevidíš, zápach síry cítíš a nedbáš.
I když léčky znáš, snadno tě do pastí lapí.
Vždyť to chceš sám.

Stále se ohlížíš, zda nejdou za tebou.
A když se otočíš, vidíš jen stín.
Najednou zpozorníš, svým očím nevěříš.
Tvůj stín se oddělil, odchází pryč.

Nákupní vozíky, bubáci do sítí chytí nás.
Nikdy je nevidíš, zápach síry cítíš a nedbáš.
I když léčky znáš, snadno tě do pastí lapí.
Vždyť to chceš sám.